

[Tholstrup.]

den bedste løsning, og herunder var rulning særlig fremhævet. Altså: retsforbundets repræsentant ville i 1953 gå med til, at borgmesteren ordnede det på den bedste måde, men det har han ikke gjort. (Heising: Der siges meget vrøvl på en talerstol!).

Formanden: Jeg henstiller endnu en gang, at der ikke afbrydes.

Tholstrup: Så siger det ærede medlem hr. Rager, at den endelige beslutning blev vedtaget i maj i år; men allerede den 23. februar i år, nemlig da borgmesteren for første gang talte om, at kun nedrivning var mulig, da man altså havde forladt tanken om at rulle bygningen, stod det helt klart, at der var tale om at rive bygningen ned. Men i samme øjeblik der var tale om, at projektet kom op på de helt uhyrligt store summer, sagde frk. Bjørner fra. Også den 19. april i år tog frk. Bjørner afstand fra at ofre penge på projektet. Det var under et offentligt møde om arbejdsplanen, og det drejede sig om de første 200 000 kr., som blev bevilget i maj måned. Siden har hun gjort, hvad hun kunne for at spare skatteydernes penge. Hun står ene i borgerrepræsentationen med det synspunkt, men i det stykke er hun fuldt på linje med retsforbundet her i denne sal.

Rager: Det er jo aldrig rart at komme for meget ind på petitesseer, for man kan ikke forlange, at en større forsamling skal følge dem med stor interesse. Jeg skal derfor prøve på at gøre mine bemærkninger til det ærede medlem hr. Heising så korte og koncise som muligt.

Det, som er det afgørende for mig i denne sag, er — det sagde jeg straks —: hvornår har offentligheden fået at vide, at Østifternes bygning skulle nedrives? Det er det spørgsmål, man har interesseret sig for, når man har spurgt, hvorfor pressen har rejst sagen nu. Hvad kan det ærede medlem hr. Heising oplyse om det? Der har været afholdt et møde i forsommeren 1954. Det

var det møde, det ærede medlem hr. Tholstrup nu talte om, da han talte om retsforbundets stilling i 1953; det var den, de tog i 1954! Der blev da holdt et møde, hvor man i princippet vedtog, at den og den bredde skulle færdselsåren have, og man overlod til overborgmesteren at overtage de nærmere forhandlinger. Overborgmesteren har derefter to gange orienteret borgerrepræsentationen i lukkede møder, nemlig én gang i februar i år og én gang i april. Det er muligt, jeg tidligere har forvekslet februar-mødet med april-mødet, det må jeg bede det ærede medlem hr. Heising undskylde. Men jeg spørger: hvornår har offentligheden fået at vide, at nu har borgerrepræsentationen vedtaget, at nedrivningen er vejen? Det bliver det svært for det ærede medlem hr. Heising at angive, men det er jo det, der er det afgørende. (Afbrydelse: Ved det ærede medlem ikke, hvad han foretager sig?). Jeg ved ikke, hvem det var, der afbrød.

Formanden: Det ærede medlem behøver ikke at tage hensyn til afbrydelsen.

Rager: Nej, vel? — Nu ser jeg, at det ærede medlem hr. Heising ser efter, så kan jeg altid få oplysning derom i en kort bemærkning senere.

(Kort bemærkning).

Tholstrup: Det er rigtigt, at man overlod til overborgmesteren at finde den rette løsning; men da overborgmesteren kom til det resultat, at nu blev det dyrere end det, man havde talt om før, var han alligevel så forsigtig at bringe det frem i borgerrepræsentationen, og det var ved det møde, hvor han afslørede, at det blev betydeligt dyrere, end han før havde talt om, at frk. Bjørner tog afstand.

(Kort bemærkning):

Heising: Jeg håber ikke, at formanden vil skride ind, når jeg om den fremstilling,